

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo Plvra Qvam XX. Antiqua monumenta, nunquam edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1602

Epilogvs supra dictorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64160](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64160)

EP I L O G V S

supra dictorum.

VM fidelium pia deuotio amplius & perfectius circa nota quam incognita moueatur, vt vniuersi qui presentem sunt ingressuri Basilicam, Cœnobij huius PRÛFENINGENSIS originem ac profectū, vſq; in hæc tempora non ignorent, pagellam hanc omnibus accessuris, vice speculi duximus adhibendam. Sciendum est igitur quod anno post partū virginis gloriosæ M. C. I X. Beatissimus Pater sanctus OTTO BABENBERGENSIS Episcopus diuina reuelatione præmonitus euidenter, vt in gestis eiusdem plenius continetur, locum hunc in Dei ac sancti Georgij Martyris victoriosissimum fundauit honorem, eoq; in domibus, habitaculis, officinis clauſtro conuenientibus, per ipsius studium & industriam laudabiliter consumato, ac communito liberaliter & abunde prædijs, syluis, ceterisq; possessionibus, quas necessitas cœnobialis vitæ requirit, fratres collegit & instituit in eodē, qui sub beati regula BENEDICTI Deo ibi perenniter militarent. Collecto ergo conuentu beatum ERMINOLDVM, cuius sepulchrum in medio Basilicæ cernitur, huic Ecclesiæ primum Domino disponente præfecit Abbatem, euocatum tam multiplicibus quàm supplicibus literis de HIRSAVGENSI Cœnobio. In quo sub beati VVILHELMI regimine monasticæ vitæ jugum portauerat ab adolescentia sua. Vnde iam pridem propter summam

Bbbb

perfectio.

perfectionem vitæ laudabilis, cuius famæ præconium longè lateq; percrebuerat, ad LORACENSEM Ecclesiam electus est Abbas, & ab HENRICO V. nominis huius Imperatore, regalibus solenniter inuestitus. Cui Ecclesiæ cum paulo plus quam anno gubernatione sanctissima præfuisset, ac sub tantillo spacio temporis, non minus quàm quadraginta Domino sanctæ religioni filios aggregasset, & ibidem, propter quædam conscientie leuem scrupulum, culpam timens, vbi culpa omninò non erat, dignitatem Abbaciæ illius resignans, cum fratribus Deo collectis, ad HIRSAVGIENSE cœnobium remigravit, vbi cum suis iocundè receptus est & seruatus, & aliquanto tempore demoratus ibidem. Demum anno domini M.C. XIII. à venerabili fundatore nostro, huic loco vt dictum est gubernando præficitur primus Abbas, & rogatu venerabilis domini HARTVVICI tunc RATISPONENSIS Episcopi & consensu, per sanctæ memoriæ Valricum Patauiensem Episcopum in Abbatem solenniter consecratur. Cumque in cura suscepti regiminis boni pastoris instar, verbo pariter & exemplo subiectos à malo retraheret, prouocaret ad bona, nihilq; negligeret faciendum, sed inuigilaret diuinis operibus incessanter, Diabolus sua damna & Dei lucra videns, & inuidens quotidie crescere per eundem quosdam, maliciæ suæ satellites, ad sancti patris animauit interitum & armauit. Ne igitur venerabilis Christi Confessor, qui regimise Patriarchas, Apostolos documentis & signis, virgines castitate conciuēs habere meruerat, martyrum quoq; palma careret, post multas iniurias, cōtumelias, & terrores, ab vno, ministerio diaboli ligneo per insidias veste percussus, aliquandiū superuiuens, eadē in Sancto Epiphaniarum die sub Hymno videlicet

An-

Angelorum, ad Angelorum regem & regionem glorioso sine transiit, sicut in ipsius festi vigilia, propheticè quo plenus erat spiritu, ipse prædixerat, eo ipso nos quod pro signo sui dederat vaticinij certiorans, quod nunquam videlicet diuinum cessare deberet obsequium in hoc loco, quod & extunc vsque in hæc tempora, sicut patet, eiusdem patris, vt credimus, meritis & obrentu in suo statu permanet & vigore. Spiritu igitur migrante ad cælos, corpusculum sancti patris in eo quod in præsentiarum cernitur sepulchro, deuotè reconditum innumeris mox cæpit virtute CHRISTI miraculis coruscare, cæcis viso restituto, quam pluribus contractis & claudis gressu, resolutione turgentibus & inflatis, Epilepticis, paralyticis, energumenis, Dæmoniacis, surdis, hæmorrhoidicis, sospitate potita, blasphemis vero punitis, igne tabescico, lepra & morte postremo quæ merebantur punitis & correctis, accedentibus vel agentibus aliquid circa ipsius tumulum fraudulenter sicut libro miraculorum ipsius plenius manifestatur. Cæterum inter virtutes & signa quæ diximus non debet hoc minimum reputari, quod cum aliquanto iam tempore, memoria sancti Patris ab hominibus intermissa fuerit & neglecta, nunc tandem tam crebra visitatione accedentium iam continuo renouatur, vt hoc quod de iusto per sapientem Eccles. 35. scriptum est: Non recedet memoria eius, & nomen eius requiretur à generatione in generationem, ipso factò & euidèntia in eo sit impletum. Propter quod profecto speramus, quod Deus omnipotens in suo famulo glorificari, & in se glorificare disponens eundem, omnes qui per ipsum DOMINI beneficia postulauerunt, piè fideliter & attente, misericorditer vel ad votum exauditurus

dicurus sit vel ad fructum. Cursum ista perfruximus & summatim, quatenus omnes qui Dei ac famuli sui Patrocinia postulaturi aduenerint, ipsius aequaliter merita cognoscentes, exauditionis suæ fiduciam eo ipso concipiunt ampliorem apud DEVM, qui est benedictus in secula seculorum,

Amen.

VITA